

Værdigt, men ikke for langsomt

Tekst: Anders W. Holm

mf *f*

1. Fred - lys din Jord, Du dan - ske Mand! Høst - vej - ret hær - ger
 2. Nu kri - ges Grib og Falk og Ørn; værn om dit Bo og
 3. Om - gærd din Gaard, stæng Laas og Slaa! U - fred vil man - ge,
 4. Hegn om dit Hus og Hjem - mets Jord, værn om det Land, hvor

4 *p*

o - ver Land. Nu sti - mer Sil - den ved din Kyst, og
 di - ne Børn, be - skærm dit lil - le Lær - ke - skjul mod
 Fred kun faa. Vis, saa Al - ver - den ser og véd, at
 Dan - sken bor, da skal en Fre - dens Dag i - gen Du

7 *cre - - - - - scen - -*

La - den bug - ner af din Høst. Fred med din Jord og
 Him - lens sto - re, vil - de Fugl; U - vej - ret vi - ger
 Du vil Fred og Ær - lig - hed. Løft o - ver Dan - skens
 fin - de Fjen - der - ne som Ven. Fred - lys din Jord, Du

cre - - - - - scen - -

10 - - - - - do *f*

med din Strand, Du go - de, dan - ske Fre - - dens Mand!
 dog en Gang for Sol og Fred og Fug - - le - sang.
 Jord og Strand dit hvi - de Kors for Fre - - dens Land.
 dan - ske Mand! be - var vort Folk og Fæd - - re - land.

5. Guds Engle er saa mange Slags
som Dage i et Aar,
og hvad hans Bud det sigter til,
det rammer paa et Haar.

6. Guds Ærinde gaar hver en Storm,
om den er nok saa vild,
og ihvor gal den bryder løs,
ham tjener dog hver Ild.

7. Og naar al Verden kaster Lod
om Ære, Liv og Gods,
Udfaldet staar dog i Guds Haand,
hans Engle staar derhos.

8. Og tror du paa den Kærlighed,
han elsker Støvet med,
da læg og rejs dig i hans Aand,
vær ej for Trusel ræd!

9. Vor Tro det er vor faste Borg,
dens Spir det er vort Haab,
i den faar vi Gud Faders Aand
med Jesu Barne-Daab.

N.F.S. Grundtvig

235

Som Dug paa slag - ne En - ge, saa fal - der Li - vets Ord paa

5 Krist - nes Sot - te - sen - ge, i Sky da Haa - bet gror, og

9 Trø - sten o - ver Dø - den der - af er Før - ste - grø - den, for -

13 svun - den er der - ved al Dø - dens Bit - ter - hed.